

JAK SI PORADIT S DCEROU - JEN PLATIT?

ÁĚtrtek, 08 Áervenec 2010

Prosíme o radu ohlednÁ naší dcery. Je jí 22 let a studuje vysokou školu v Praze. NeÁ¼ije s námi, bydlí tam s pÁ™ítelem u nÁ›j v podnájmu, protoÁ¼e odmítla kolej; na víkendy jezdí s ním do jeho bytu na Moravu. Její pÁ™ítel je o osm let starší neÁ¼ ona, vydÁ›lává pÁ™es 50 tisíc mÁ›síÁ•nÁ›. Á¼ijí spolu uÁ¼ co odmaturovala. To ještÁ› pÁ™ roku do domÁ›, ale dÁ›lala nám ošklivé scény, uráÁ¼ela nás, rodiÁ•e.

Tak jsme jí dali na vybranou, buÁ• aÁ› se zaÁ•ne chovat slušnÁ›, jak jsme ji vychovali, nebo aÁ› si tedy dÁ›lá, co chce, ale bez nás. To jsme Á™ekli v domnÁ›ní, Á¼e se zklidní. Ale místo toho se odstÁ›hovala a 10 mÁ›sícÁ› s námi vÁ›bec nekomunikovala. PÁ™estali jsme ji proto financovat (dostává od nás 5 000,- mÁ›síÁ•nÁ›). Po té dobÁ› nám sdÁ›lila, Á¼e nás dÁ›k soudu, Á¼e ji neÁ¼ivíme. KdyÁ¼ ale potom pÁ™ijela a Á™ekla si slušnÁ›, tak jsme opÁ›t zaÁ•ali financovat. Mysleli jsme pÁ™išla k rozumu. Není to ale tak, ona domÁ› pÁ™ijede tak na hodinu jednou za mÁ›síc, a to ještÁ› jen když potÁ™ebuje. I kdyžÁ¼ bydlí od nás jen 20 km. My oba s manÁ¼elem pracujeme, já jsem prodavaÁ•ka, manÁ¼el Á™idíÁ•, a nÁ› pÁ™ím je asi 30 tisíc. NeÁ™íkám, Á¼e z tohoto pÁ™íjmu se nedá ji financovat, ale vadí mi dceÁ™in nezájem. Ví manÁ¼el je celý týden pryÁ•, ale nemÁ›l by tuto práci dÁ›lat, protoÁ¼e má nemocné srdce. Ale pÁ™ešel na tuto práci, byly peníze. My bydlíme v RD ještÁ› s plnoletým synem. Na domÁ› je poÁ™ád nÁ›jaká práce, ale dceru ani nenapadlo nabídnout jakoukoliv pomoc na revanš, za peníze, které od nás dostává. Jen je sobecká a arogantní. Trvalé bydlíštÁ› si dcera nechce zmÁ›nit a my to nebudeme hrotit - bydlíme na malém mÁ›steÁ•ku. Nevíme si s dcerou rady - nikdy, tedy neÁ¼ poznala pÁ™ítele, jsme s ní Á¼ádné problémy nemÁ›li, také jí nechceme ublíÁ¼it, ale všechno má své meze. PotÁ™ebujeme radu: Ona nám napÁ™ed slibovala, Á¼e o prázdninách si najde nÁ›jakou brigádu, ale nyní Á™ekla, pojedou k moÁ™i a pak uÁ¼ prý nebude nic shánÁ›t. A Á¼e jí tedy musíme platit i ty mÁ›síce, co jsou prázdniny. PÁ™itom rodinÁ› jsem se doÁ•etla, Á¼e dospÁ›lé dÁ›ti, které nevydÁ›lávají, pÁ™ispívají k chodu domácnosti alespoÁ› svou pomocí, což ona odmítá. Je to snad opravdu tak, Á¼e rodiÁ•e musí financovat vše a dÁ›ti stojí pouze s nataÁ¼enou rukou, aby braly? Jak to tedy je?

Poradíte nám?DÁ›kuju moc, Leona